

گزارشگری پایداری و ارتباط آن با بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی

ترزاکو (Teresa Ko) عضو هیئت امنای بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی (IFRSF) در نشست افتتاحیه کمیته هماهنگی نمایندگی متقابل برای امور مالی پایدار و سبز^۱ که در ماه مه به صورت مجازی برگزار شد، سخنرانی کرد. این گروه به وسیله مرجع پولی هنگ کنگ (HKMA) و کمیسیون اوراق بهادار و قراردادهای آتی (SFC) تأسیس شده تا مدیریت ریسکهای آبوهوا و زیست محیطی برای بخش مالی در هنگ کنگ را هماهنگ کند. وی در صحبت‌هایش نقشهای ممکن را مطرح می‌سازد که بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی ممکن است در آینده در حمایت از پیشرفت در مسیر توسعه استانداردهای گزارشگری پایداری^۲ باکیفیت و شناخته شده در سطح بین‌المللی ایفا کند.

از اشلی الدر (Ashley Alder) و ادی یو (Eddie Yue) روسای مشترک کمیته هماهنگی برای دعوت من به پیوستن به نشست مجازی امروز تشکر می‌کنم. می‌خواهم در این باره صحبت کنم که بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی چگونه شکل گرفت، آنها تاکنون چه کرده‌اند و چرا من فکر می‌کنم وضعیتی اجباری برای بنیاد وجود دارد تا در کمک به توسعه مجموعه‌ای از استانداردهای بین‌المللی دارای مقایسه پذیری جهانی در گزارشگری پایداری، که احتمالاً با افشای ریسک مربوط به آبوهوا شروع می‌شود، نقش ایفا کند. ابتدا باید اضافه کنم که امروز من به عنوان یک عضو هیئت امنای، از جانب خودم صحبت می‌کنم، نه از طرف بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی. همه دیدگاه‌ها و نظرهایی که بیان می‌کنم، نظر شخصی من هستند. خوب، بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی چگونه شکل گرفت؟ باید شما را کمی به عقب برگردانم، به رونق جهانی اقتصاد و پیدایش شرکتهای چندملیتی پس از جنگ جهانی دوم. در آن زمان، در حالی که جریان سرمایه بین‌مرزی رو به افزایش بود، بیشتر کشورها الزامات گزارشگری (مالی) ملی خود را داشتند، و این به دلیل تفاوت کیفیت، منجر به هزینه، ریسک و پیچیدگی فزاینده برای سرمایه‌گذارانی شد که به طور بین‌المللی سرمایه‌گذاری می‌کردند.

بین‌المللی باشد.

هر حسابداری در میان شما باشد می‌داند که طی ۱۰ سال گذشته، بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی با معرفی آخرین تغییرات مهم در حسابداری ابزار مالی، شناخت درامد، اجاره و قراردادهای بیمه، کیفیت استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی را ارتقا داده است.

در حال حاضر ۱۴۴ حوزه گزارشگری استفاده از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی را برای همه یا بیشتر شرکتهای پذیرفته‌شده در بورس اجباری کرده‌اند، و ۱۲ حوزه دیگر استفاده از این استانداردها را مجاز اعلام کرده‌اند. حتی در ایالات متحد، تفاوت‌های بین استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی و اصول پذیرفته‌شده حسابداری ایالات متحد (US GAAP) به میزان درخور توجهی کاهش یافته است. بیش از ۵۰۰ شرکت بین‌المللی در امریکا که سهام خود را در دو بورس عرضه کرده‌اند، گزارشهای خود را با استفاده از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی تهیه می‌کنند.

استانداردهای ملی چین به‌طور اساسی با استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی همگرا شده‌اند. شرکتهای چینی که بیش از ۳۰ درصد از کل سرمایه بازار محلی را نمایندگی می‌کنند، در نتیجه عرضه سهام خود در هنگ‌کنگ و دیگر بازارهای بین‌المللی، صورتهای مالی مطابق با استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی تهیه می‌کنند.

بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی یک ساختار سه‌لایه دارد، که در آن هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری نهاد مستقل استانداردگذار است. هیئت امنای بنیاد مسئولیت هدایت راهبردی، راهبری و نظارت بر هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری را بر عهده دارد و خود اعضای هیئت امنای به‌نوبه خود به هیئت نظارت (Monitoring Board) پاسخگو هستند، که از نمایندگانی از مراجع انتظام‌بخشی بورسها و مراجع همگانی در سراسر جهان تشکیل شده است.

با این پیشینه، من به‌طور کامل احساس می‌کنم که امروز گزارشگری پایداری در موقعیتی به‌سر می‌برد مشابه با آنچه گزارشگری مالی پیش از تشکیل بنیاد استانداردهای بین‌المللی

در سال ۱۹۷۳، نهادهای حسابداری از کشورهایی از جمله استرالیا، کانادا، فرانسه، آلمان، ژاپن، مکزیک، هلند، بریتانیا/ ایرلند و ایالات متحد به‌هم پیوستند تا کمیته استانداردهای بین‌المللی حسابداری (IASC) را تاسیس کنند و توافق کردند که استانداردهای بین‌المللی حسابداری (IAS) را برای شرکتهای پذیرفته‌شده در بورس کشورهای دیگر به‌کار بگیرند.

سال ۱۹۹۳ نقطه عطف بود، زمانی که رئیس کمیته استانداردهای بین‌المللی حسابداری، سازمان بین‌المللی بورسهای اوراق بهادار (IOSCO) را بر آن داشت تا استانداردهای بین‌المللی حسابداری را در عرضه‌های اوراق بهادار و پذیرش شرکتهای خارجی در بورس، به‌کار بگیرد. این اتفاق سرانجام در سال ۲۰۰۰ رخ داد، وقتی که کمیته استانداردهای بین‌المللی حسابداری با تجدیدسازمان، تبدیل به هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری (IASB) شد که زیر نظارت اعضای هیئت امنای مستقل فعالیت می‌کرد و به‌این ترتیب، بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی شکل گرفت.

پل والکر (Paul Volcker) اولین رئیس هیئت امنای دیوید توئیدی (David Tweedie) رئیس هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بود. اکنون که بیست‌سال از آن زمان می‌گذرد، بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی تبدیل به تابلوی گزارشگری مالی جهانی شده است.

بنیاد همچنان یک سازمان غیرانتفاعی باقی مانده است که بر توسعه یک مجموعه واحد از استانداردهای حسابداری باکیفیت، قابل فهم، تاییدپذیر و پذیرفته‌شده در سطح جهان، که استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی (IFRS Standards) نامیده می‌شود، تمرکز دارد و همچنان به تمرکز بر به‌کارگیری و کاربرد یکنواخت آنها ادامه خواهد داد.

بنیاد استانداردهای بین‌المللی حسابداری با دفتر مرکزی در کاناری وارف (Canary Wharf) در لندن، با دفتری در آسیا و اقیانوسیه که در توکیو قرار دارد، و ۱۵۰ کارمند با ۳۹ ملیت، فکر می‌کنم سازمانی با این اندازه، از این بیشتر نمی‌تواند

گزارشگری مالی و هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری در آن قرار داشت.

این را می‌گوییم زیرا در سمت عرضه، تعداد زیادی از استانداردها و چارچوبهای گزارشگری پایداری را می‌بینیم که در مراحل مختلفی از توسعه یا تکامل قرار دارند.

در نظر ندارم مورد مشخصی را مطرح کنم، اما به نقل از **فایننشال تایمز (FT)**، دست‌کم ۲۳۰ نوآوری در استانداردهای پایداری بنگاه در میان بیش از ۸۰ بخش اقتصادی وجود دارد. فایننشال تایمز معمولاً اشتباه نمی‌کند، اما شنیده‌ایم که در واقع بیش از ۶۵۰ سنجه متفاوت برای شرکت‌هایی در دسترس است که در نظر دارند گزارشگری پایداری انجام دهند، بدون اشاره به نوآوری‌های انجام‌شده به‌وسیله چندین دولت و سازمان بین‌المللی برای ترویج فقط گزارشگری تغییر آب‌وهوا.

هنوز هیچ استاندارد جهانی پدیدار نشده است، که ما همگی به آن نیاز داریم. روشن است که تنوع و ماهیت داوطلبانه این چارچوبهای افشا، چالش‌هایی پدید می‌آورد و ریسکها و زمینه‌ای برای گلچین‌کردن و تظاهر به دوستدار محیط‌زیست بودن فراهم می‌کند.

در سمت تقاضا، گروه‌های سرمایه‌گذار، رهبران کسب‌وکار، مراجع انتظام‌بخشی، بانکداران مرکزی و سیاست‌گذاران بر اهمیت یک چارچوب باکیفیت و مقایسه‌پذیر در سطح جهان برای گزارشگری **زیست‌محیطی، پایداری و راهبری**^۳ (ESG)- گزارشگری پایداری، با توافق فزاینده بر سر یکپارچگی در سراسر پهنه گزارشگری پایداری، تاکید می‌کنند. سرمایه‌گذاران به‌طور مشخص، بیشتر خواهان اطلاعات مقایسه‌پذیر و با قابلیت حساسی هستند تا شناور شدن در میان دریایی از داده و تحلیلهای توسعه‌نیافته درباره داراییهای با قابلیت سرمایه‌گذاری، به‌طور معمول بدون تخصص داخلی یا منبعی که به آنها کمک کند. این ممکن است منجر به پیامد ناخواسته دلسرد کردن سرمایه‌گذاری در این عرصه‌ها شود.

با این‌که استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی الزامات مشخصی در زمینه گزارشگری پایداری ندارند، شرکت‌هایی که این استانداردها را به‌کار می‌گیرند باید در نظر بگیرند که آیا ممکن است سرمایه‌گذاران انتظار داشته باشند که ریسک‌های نوپدید شامل ریسک‌های مربوط به آب‌وهوا بتوانند بر مبالغ

و موارد افشای گزارش‌شده در صورتهای مالی اثر بگذارند. پیامدهای ممکن ناشی از ریسک مربوط به آب‌وهوا و دیگر ریسک‌های نوپدید ممکن است کاهش ارزش داراییها شامل سرقفلی، تغییر در عمر مفید داراییها و تغییر در تعیین ارزش منصفانه داراییها را دربر بگیرد.

خوشحالم که بگوییم هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری در رویارویی با پیشرفتهای سریع در قلمروی گزارشگری پایداری، بی حرکت نمانده است. در نوامبر ۲۰۱۷ هیئت تصمیم گرفت که **بیانیه حرفه‌ای ۱ (PS 1)** خود با عنوان **گزارش تفسیری مدیریت**^۴ که رهنمود هیئت برای شرکتها در این حوزه است را روزآمد کند.

برداشت من از این اقدام تا حدی این است که بپذیرم از آن‌جاکه صورتهای مالی اساساً گذشته‌نگر هستند، نمی‌توانند به‌طور کامل راهبرد درازمدت یک شرکت را توضیح بدهند، بنابراین گزارش تفسیری مدیریت تهیه می‌شود تا این شکاف را پر کند.

منظور این است که از گزارش تفسیری مدیریت برای توضیح این موضوع استفاده شود که چگونه چالشهای درازمدت ممکن است بر جریانهای نقد آینده که (هنوز) در صورتهای مالی ثبت نشده‌اند، اثر بگذارد.

هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری دور اول مشورتخواهی را با نهادهای مشورتی به‌پایان رسانده و در حال حاضر مشغول گفتگو در این مورد است که در بیانیه حرفه‌ای بازنگری شده، چه رهنمودی فراهم کند. هیئت در نظر دارد در نیمه دوم سال ۲۰۲۰ یک پیش‌نویس پیشنهادی منتشر کند.

در سطح هیئت امنا، بعضی از ما باور نداریم که برای تغییراتی که مشاهده می‌کنیم و تغییرات پیش‌رو، به‌اندازه کافی موفق بوده‌ایم. خود هیئت امنا، به‌تشویق درخواستهای غیررسمی از طرف موسسه‌ها و ذینفعان مهم، بررسی کرده‌اند که بنیاد چگونه می‌تواند در این پیشرفت فوری نقش ایفا کند. این زمان‌بندی با بازنگری در راهبرد و اساسنامه بنیاد که هر پنج سال یکبار انجام می‌شود و امسال شروع خواهد شد، هم‌زمان شده است. ما همچنین در نظر داریم از آنجا که ریسک مربوط به آب‌وهوا ضروری‌تر است و همچنین با بازخوردهای ما سازگاری دارد، ابتدا به این موضوع بپردازیم.

پایداری کمک کند، که مقایسه‌پذیر در سطح جهان بوده و باکیفیت و دارای قابلیت حسابرسی باشند، و این کار ممکن است با ریسکهای مربوط به آب‌وهوا شروع شود.

بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی از مزیت اضافی ارتباط با گزارشگری مالی مطابق با استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی برخوردار است، و از آن‌جا که تمرکز بر شکلی از گزارشگری به‌قیمت رهاکردن دیگری کار درستی نیست، بنابراین توسعه مستمر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی باید همچنان مورد حمایت باشد و اثر مالی هرگونه استاندارد جهانی در زمینه گزارشگری پایداری به‌ویژه در زمینه ریسک مربوط به آب‌وهوا که ممکن است با آن روبرو شویم، باید در نظر گرفته شود و (اگر لازم باشد) در صورتهای مالی منعکس شود.

لازم به ذکر است که نظر شخصی من این است که دو مجموعه گزارشگری نباید هرکدام در فضای تهی خاص خود وجود داشته باشد. هر دو مجموعه باید به‌طور موازی توسعه یابند، اما سطح بالایی از همبستگی با یکدیگر، باید وجود داشته باشد، بنابراین سرمایه‌گذاران، و به‌طور کلی جهان، می‌توانند از ارقام، اطلاعات و داده‌های حاصل که مقایسه‌پذیر، با قابلیت حسابرسی و سودمند برای تصمیم‌گیری باشند، بهره‌مند شوند. از شما بسیار سپاسگزارم.

پانوشتها:

- 1- Green and Sustainable Finance Cross-Agency Steering Group
- 2- Standards for Sustainability Reporting
- 3- Environmental, Social, and Governance
- 4- Management Commentary

منبع:

• T. Ko, Sustainability Reporting and Its Relevance to the IFRS Foundation, May 2020.

از آن‌جا که صورتهای مالی اساسا

گذشته‌نگر هستند

نمی‌توانند به‌طور کامل راهبرد

درازمدت یک شرکت را

توضیح بدهند بنابراین

گزارش تفسیری مدیریت

تهیه می‌شود تا این شکاف را پر کند

یک کارگروه کوچک از اعضای هیئت امناء (که من عضو آن هستم) تاسیس شده است تا بررسی کند که بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی چه نقشی می‌تواند ایفا کند.

دستاوردهایی که بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی و استانداردهای بین‌المللی حسابداری تاکنون داشته‌اند، به جنبه‌های بسیاری نسبت داده شده است. این جنبه‌ها ساختار راهبری بنیاد، پاسخگویی عمومی، تمرکز بر منافع همگانی، فرایند مشورتخواهی منصفانه و کامل، استقلال نهاد استانداردگذار، فرایند انجام کار دقیق، شفاف و مشارکتی، استانداردهای اطمینان‌بخشی که برای اطلاعات منتشرشده به‌کارگرفته می‌شوند، و یک فرایند مستحکم برای انتخاب موضوعهای جدید برای استانداردگذاری را در بر می‌گیرد.

بیست‌سال تجربه استانداردگذاری جهانی زیر بررسی موشکافانه تعداد بسیار زیاد ذینفعان، سرمایه‌ای گرانقدر از تجربه و منبعی گرانبها پدید آورده که معتقدم باید در تلاش جمعی برای مهار چالشهای مداوم گزارشگری پایدار، از آن استفاده کنیم.

بنابراین من باور دارم که یک وضعیت اجباری برای بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی ممکن است ایجاد شود که به تلفیق و تثبیت استانداردهای افشا در گزارشگری